

ВИЗНАЧЕННЯ МОТИВАЦІЙНИХ ЗАСАД ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Скачедуб Наталія, Прийменко Лариса

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

Анотації:

Статтю присвячено проблемі формування позитивної мотивації до занять фізичною культурою у студентів закладів вищої педагогічної освіти. Виявлено основні мотиви, що спонукають студентів займатися фізичною культурою, а саме: поліпшення самопочуття; спілкування з друзями; розвиток рухових якостей особистості; зміцнення стану здоров'я та підвищення адаптаційного потенціалу формування гарної статури; розвиток волевих якостей; привабливість самих занять. У процесі дослідження також виявлено мотиви відмови від занять фізичною культурою, а саме: фізична культура на має великого значення в житті людини; не вистачає часу для рухової активності; відсутність необхідних місць для занять; низький рівень здоров'я; лінь; велика зайнятість навчальною діяльністю. Виявлено пріоритетні інтереси та потреби студентів – види та форми рухової активності, які охоплюють 2-3 види спорту. Зроблено порівняльний аналіз даних дослідження студентів 1 та 2 курсів факультету іноземної та слав'янської філології. Описано конкретні напрями роботи для підвищення мотивації студентів до занять фізичною культурою, а саме: гігієнічний – припускає використання засобів фізичної культури для відновлення працездатності й зміцнення здоров'я; оздоровчо-рекреативний – передбачає використання засобів фізичної культури в позанавчальний час і в період канікул з метою відновлення працездатності організму й профілактики його перевтоми й перенапруження; загально-підготовчий – забезпечує всебічну фізичну підготовленість і її підтримку протягом тривалого періоду на рівні вимог і норм певної системи тестів; лікувальний – використання фізичних вправ, загартовувальних чинників та інших гігієнічних засобів в загальній системі лікувальних заходів з відновлення здоров'я або підвищення функціональних можливостей організму.

Ключові слова:

мотивація, потреби, рухова діяльність, студенти, фізична культура.

Definition of motivational fundamentals for physical education of students of institutions of higher pedagogical education

The article is devoted to the problem of forming a positive motivation for physical education classes for students of institutions of higher pedagogical education. The main motives that encourage students to engage in physical culture are: improving well-being, chat with friends, development of physical personality traits, health promotion and increased adaptive capacity, formation of a good physique, development of volitional qualities, the attractiveness of the classes themselves. In the research process, motives for refusing to engage in physical culture were also identified, namely: physical culture is not of great importance in a person's life; not enough time for motor activity; lack of necessary places for classes; low level of health; big employment by educational activity. Identified priority interests and needs - the types and forms of physical activity, which cover 2-3 kinds of sport. A comparative analysis of research data of students 1 and 2 courses of the Faculty of Foreign and Slavic Philology. Describes specific areas of work to increase the motivation of students to engage in physical culture, namely: hygienic - involves the use of physical culture for rehabilitation and health promotion; recreational and recreational - involves the use of physical culture during off-hour time as well as during the holidays in order to restore the body's ability to work and prevent its overwork and overstrain; general preparatory - provides universal preparedness and its support over a long period at the level of the requirements and norms of a specific test system; curative - the use of physical exercises, tempering factors and other hygienic means in the general system of therapeutic measures to restore health or increase the functional capabilities of the body.

motivation, needs, physical activity, students, physical education.

Определение мотивационных основ к занятиям физической культурой студентов учреждений высшего педагогического образования

Статья посвящена проблеме формирования положительной мотивации к занятиям физической культурой у студентов заведений высшего педагогического образования. Выявлены основные мотивы, которые побуждают студентов заниматься физической культурой, а именно: улучшение самочувствия; общение с друзьями; развитие физических качеств личности; укрепление здоровья и повышение адаптационного потенциала; формирование хорошего телосложения; развитие волевых качеств; привлекательность самих занятий. В процессе исследования также выявлены мотивы отказа от занятий физической культурой, а именно: физическая культура не имеет большого значения в жизни человека; не хватает времени для двигательной активности; отсутствие необходимых мест для занятий; низкий уровень здоровья; большая занятость учебной деятельностью. Выявлены приоритетные интересы и потребности – виды и формы двигательной активности, которые охватывают 2-3 вида спорта. Сделан сравнительный анализ данных исследования студентов 1 и 2 курсов факультета иностранной и славянской филологии. Описаны конкретные направления работы для повышения мотивации студентов к занятиям физической культурой, а именно: гигиенический – предполагает использование средств физической культуры для восстановления трудоспособности и укрепления здоровья; оздоровительно-рекреативный – предполагает использование средств физической культуры во внеурочное время а также в период каникул с целью восстановления трудоспособности организма и профилактики его переутомления и перенапряжения; обще-подготовительный – обеспечивает всеобщую подготовленность и ее поддержку на протяжении продолжительного периода на уровне требований и норм определенной системы тестов; лечебный – использование физических упражнений, закаляющих факторов и других гигиенических средств в общей системе лечебных мероприятий по восстановлению здоровья или повышению функциональных возможностей организма.

мотивация, потребности, двигательная активность, студенты, физическая культура.

Постановка проблеми. Сьогодні проблема збереження здоров'я студентської молоді залишається однією з найактуальніших для Української держави. Значну роль у її вирішенні займає формування мотивації до занять фізичною культурою і спортом. Всім відомо, що наразі, здоров'я молоді погіршується як внаслідок екологічних, так і соціальних проблем у суспільстві. Про це свідчить збільшення кількості серцево-судинних, опорно-рухових, інфекційних і інших хронічних захворювань, які є однією з основних причин відмови молоді від занять фізичною культурою і спортом і ведення здорового способу життя.

Студенти, особливо на початковому етапі навчання в закладах вищої освіти, є досить уразливими для набуття різних дисфункцій організму, оскільки стикаються з різними проблемами у навчанні, адаптації. Рухове навантаження зменшується і, як наслідок, виникають проблеми здоров'я. Боротьба з цими проблемами має одне рішення – заняття фізичною культурою, яка є обов'язковим компонентом навчання у закладах вищої освіти. Але, на жаль, не вся студентська молодь розуміє користь таких занять. Для кращого розуміння впливу фізичної культури на організм і для досягнення максимальних результатів від занять, необхідно сформулювати низку мотивацій. Таким чином, з упевненістю можна констатувати те, що проблема мотивації до занять фізичною культурою є актуальною психолого-педагогічною проблемою сучасної студентської молоді.

Аналіз останніх досліджень та публікацій Аналіз наукового доробку у галузі педагогіки та фізичної культури дав нам можливість виділити низку науковців на результати досліджень яких ми спиралась у нашій роботі. Зокрема, проблему формування позитивного ставлення до занять фізичною культурою досліджували: О. Дубогай, О. Смакула, Є. Столітенко, Б. Шиян та ін.; причини безвідповідального відношення молоді до свого здоров'я – І. Литвиненко та ін.; інформаційні фактори, які впливають на формування мотивації – К. Кардяліс, Р. Головкова, І. Зінберг, Г. Безверхня та ін.; формування мотивації до зміцнення здоров'я засобами фізичного виховання – В. Бобрицька, І. Бойченко, Г. Власюк, О. Дубогай, Т. Круцевич, В. Оржеховська, І. Петренко, С. Свириденко, А. Скоробагатий, А. Сологуб та ін.

Фізична культура, має великий потенціал як засіб поліпшення фізичної підготовленості і здоров'я, так і як засіб формуючого впливу на особистість студента, тому, як ніяка інша діяльність може бути спрямована на вирішення ряду психофізичних, соціально-психологічних, естетичних завдань [9, 10, 14].

Формування позитивної мотивації до занять фізичною культурою має велике значення для розвитку та удосконалення студентів, збереження і зміцнення їх здоров'я студентів в період навчання та підготовки до професійної діяльності. Саме тому метою нашого дослідження є виділення необхідних напрямів організації фізичного виховання в закладах вищої педагогічної освіти для підвищення позитивної мотивації студентів до занять фізичною культурою.

Матеріал і методи дослідження. Для досягнення поставленої мети ми використали наступні методи: теоретичного аналізу й узагальнення науково-методичної літератури; педагогічні методи дослідження: анкетування, опитування, бесіди, спостереження, тестування рухових якостей.

Для підвищення ефективності фізичного виховання у закладах вищої педагогічної освіти необхідне глибоке розуміння чинників формування інтересу та ступеня задоволеності тими чи іншими формами занять фізичною культурою, умов формування мотивів фізкультурної діяльності студентів, врахування типологічних відмінностей у мотиваційних структурах [8, с. 154].

Рівень сформованості потреб у фізкультурній діяльності безпосередньо впливає на рухову активність. При високому рівні у студентів сформоване переконання в необхідності

фізкультурної діяльності для себе особисто та для майбутньої професійної діяльності. Такі студенти активно впливають і на найближче оточення [3, с. 87]

Дослідження проводилось у 2018-2019 навчальному році на базі Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка. В ньому взяли участь 135 студентів факультету іноземних мов і слав'янської філології.

У процесі дослідження ми вивчали мотиви, які спонукають рухову активність студентів, встановлювали причини, що обмежують фізкультурну діяльність студентів. Основним методом дослідження було опитування (анкетування). Оцінювання обсягу фізичної активності проводилось за методикою, представленою в роботі В. Петровського і Т. Круцевич [6].

Як відомо із наукової літератури існують два види мотивів процесу навчання: 1) пізнавальні, що призводять до виникнення інтересу до навчання, і надалі – до успішного засвоєння знань, умінь і навичок; стійкі мотиви переходять в інтереси; 2) соціальні мотиви [7].

На підставі пізнавальних і соціальних мотивів, що організують і керують діяльністю студента з фізичної культури, формується ціннісно-мотиваційне ставлення до свого здоров'я, як до цінності [12, 15]. Активність діяльності в цьому напрямі викликана потребою в ній і є вищим, відносно неї, рівнем. Характер активності визначається й опосередковується вищими життєвими цінностями. Але коли діяльність студента на рівні світогляду ще не сформувалася, коли не склалася ще сама особистість і її вищі життєві потреби в самовираженні й самоствердженні, активність може й не виступати в ролі визначення діяльності з фізичної культури [4, с. 152].

У зв'язку з цим, на наш погляд, головним у формуванні мотивів і в усвідомленні значущості фізичної активності й духовного зростання для даної вікової групи є метод переконання. Основним змістом цього методу є формування стійкого інтересу до певної рухової діяльності, теоретичне обґрунтування значущості з повним її усвідомленням в аспекті формування особистості студента, розширення світогляду, виявлення індивідуальних духовних потреб у самоствердженні, самовираженні, у виконанні професійного обов'язку й орієнтацію на поповнення спеціальних знань і навиків [11, с. 9].

Основою мотиву діяльності студентів є його різноманітні потреби. Внаслідок осмислення й переживання первинних потреб (природних) і повторних потреб (матеріальних і духовних), у людини викликає спонукання до дій, за допомогою яких ці потреби задовольняються. Та сама діяльність може бути причиною різноманітних мотивів одночасно, зовнішньо однакові дії можуть реалізовуватися за допомогою різних мотивів [1, 13]. Формування мотивації у студентів спонукається не одним, а декількома мотивами, що знаходяться у взаємодії один з одним, а це створює систему мотивів [5, с. 21].

У процесі проведення експериментальної роботи, досліджуючи характер мотивації студентів, ми виходили з припущення, що формування позитивного ставлення їх до занять фізичними вправами з метою зміцнення здоров'я та покращення фізичного розвитку можливе лише за наявності й об'єднання мотивів діяльності та ціннісної орієнтації як сукупності причин, що зумовлюють цю діяльність [2, с. 432]

У процесі нашого експерименту одним із завдань було виявлення мотивів до занять фізичною культурою студентів 1-2 курсу факультету слав'янської та іноземної філології Сумського державного педагогічного університету імені А. Макаренка. Для цього було проведено анкетування й аналіз його результатів відносно наявності кількості позитивних та негативних мотивів. Так, із 135 студентів кількість бажаючих поліпшити самопочуття за допомогою занять фізичною культурою складає 35,08 %; засобом розвитку рухових якостей особистості вважають:– 40,59 %; зміцнити стан здоров'я та покращити фізичний розвиток бажають 33,29 % студентів; мати добру статуру бажають студенти – 45,75%; надалі розвинути вольові

якості – 17,14%; бажають підвищити спортивні результати – 10,19%; приваблюють самі заняття – 16,86%.

Але, на жаль, не всі студенти вважають, що фізична культура сприяє навчанню, лише 14 % – вважають, що регулярна рухлива активність сприяє підвищенню успішності в навчанні. Тому завданням нашого дослідження було викликати необхідну потребу й інтерес до регулярних і систематичних занять фізичними вправами, які спрямовані на фізичне самовдосконалення, що сприяє підвищенню функціональних можливостей організму та фізичному розвитку.

Аналіз результатів опитування щодо наявності позитивної мотивації до занять фізичною культурою студентів першого та другого курсів виявив основні мотиви, що спонукають займатись фізичною культурою, а саме: поліпшення самопочуття; спілкування з друзями; розвиток рухових якостей особистості; зміцнення стану здоров'я та покращення фізичного розвитку; формування гарної статури; розвиток вольових якостей; привабливість самих занять.

В процесі дослідження також були виявлені мотиви відмови від занять фізичною культурою, а саме: *фізична культура на має великого значення в житті людини; не вистачає часу для рухової активності; відсутність навчальною діяльністю.*

Так, заняття фізичними вправами взагалі не мають значення для 4,5 % студентів. Не вистачає часу для рухової активності – 19,8 % респондентів. На відсутність необхідних місць для занять вказують 14 % опитаних. Не дозволяє стан здоров'я, зазначають 9,5 %, студентів. Поряд із цим, лінь заважає займатися фізичними вправами 18,25% студентам. В свою чергу, велика зайнятість навчальною діяльністю впливає на бажання займатися фізичним вихованням 8,9 % студентам.

Після визначення основних мотивів, що спонукають студентів до занять фізичною культурою ми виявили інтереси та потреби студентів.

Так, за даними опитування студентів 1 курсу факультету іноземної і слов'янської філології, ми виявили інтереси та потреби, тобто види та форми рухової активності, які охоплюють 2-3 види спорту. Аналіз результатів опитування наведений у табл. 1.

Таблиця 1

Потреби студентів 1 курсу факультету іноземної та слов'янської філології в заняттях різними видами та формами рухової активності, % (n =82)

Види та форми активності	Потреби занять		
	Регулярно	Іноді	Ніколи
Види активності			
Легка атлетика	12	18	18
Лижний спорт	10	20	30
Плавання	15	20	12
Східні та вітчизняні види одноборств	5	-	48
Міні-футбол	12	20	55
Шашки-шахи	8	9	36
Теніс	10	18	24
Спортивні ігри	15	23	20
Оздоровча гімнастика, фітнес-аеробіка	23	20	10
Туризм	5	8	37
Форми активності			
Ранкова гімнастика, пробіжка	23	15	16
Гартування	-	8	42
Самомасаж	12	23	15

За даними опитування студентів 2 курсу факультету іноземної та слав'янської філології ми виявили інтереси та потреби, тобто види та форми рухової активності, якими вони хотіли б займатися, які охоплюють їх інтереси та не обмежуються одним видом спорту. Аналіз результатів опитування 2 курсу наведено в табл.2.

Таблиця 2

Потреби студентів 2 курсу факультету іноземної та слав'янської філології в заняттях різними видами та формами рухової активності, % (n =90)

Види та форми активності	Потреби занять		
	Регулярно	Іноді	Ніколи
Види активності			
Легка атлетика	16	22	12
Лижний спорт	15	25	10
Плавання	23	17	9
Східні та вітчизняні види одноборств	8	-	42
Міні-футбол	8	11	50
Шашки-шахи	10	7	33
Теніс	22	19	18
Спортивні ігри	15	20	16
Гімнастика, фітнес-аеробіка	39	22	3
Туризм	10	13	37
Форми активності			
Ранкова гімнастика, пробіжка	38	13	6
Гартування	4	10	36
Самомасаж	15	25	10

Порівняльний аналіз результатів опитування показав, що рівень потреб у руховій активності студентів 1 курсу значно нижче, ніж у студентів 2 курсу. Це пояснюється тим, що на першому році навчання у студентів ще не сформувалися стійкі позитивні мотиви до занять фізичною культурою. Саме тому необхідні конкретні напрями роботи для підвищення мотивації студентів до занять фізичною культурою. Можна виділити такі напрями:

- *гігієнічний* – припускає використання засобів фізичної культури для відновлення працездатності й зміцнення здоров'я;
- *оздоровчо-рекреативний* – передбачає використання засобів фізичної культури в позанавчальний час і в період канікул із метою відновлення працездатності організму й профілактики його перевтоми й перенапруження;
- *загально-підготовчий* – забезпечує всебічну фізичну підготовленість і її підтримку протягом тривалого періоду на рівні вимог і норм певної системи тестів;
- *лікувальний* – використання фізичних вправ, загартувальних чинників та інших гігієнічних засобів в загальній системі лікувальних заходів із відновлення здоров'я або визначення функціональних можливостей організму.

Особливе місце займає перспективне планування на 4-5 років, тобто на час навчання студента у закладах вищої педагогічної освіти, яке складається з урахування стану здоров'я студента, його статі, віку, рівня фізичної підготовленості, його адаптаційних можливостей, а також оснащеності бази кафедри фізичного виховання.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, виходячи із вищезазначеного, ми можемо зробити висновок про те, що мотиви занять до фізичною культурою та відмови від них не однакові в студентів і залежать від курсу навчання; ефективність занять фізичною культурою неможлива без усвідомленої мотивації особистості на задоволення своїх потреб. Подальші дослідження проблеми формування стійкої позитивної мотивації студентів до

занять фізичною культурою дадуть змогу збільшити інтерес студентів до занять, розширити коло їх фізкультурних інтересів, стимулювати прагнення бути здоровим і потреби у фізичному самовдосконаленні.

Список літературних джерел:

1. Беседа Н.А. Підвищення готовності вчителів загальноосвітньої школи до застосування здоров'язбережувальних технологій. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2010. № 1(3) 364. С. 363–369.
2. Бобрицька В.І. Формування здорового способу життя у майбутніх учителів : моногр. Полтава: ТОВ «Поліграфічний центр «Скайтек», 2006. 432 с.
3. Дубогай О.Д. Навчання в русі: Здоров'язберігаючі педагогічні технології в початковій школі. К.: Видав. дім «Шкіл. світ», 2005. 112 с.
4. Дудорова Л.Ю. Педагогічні умови формування потреби в здоровому способі життя майбутніх учителів у процесі фізичного виховання дис. ... канд. пед. наук : [спец.] 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки; ВДПУ імені Михайла Коцюбинського. Вінниця, 2009. 206 с.
5. Єжова О.О. Теоретичні і методичні засади формування ціннісного ставлення до здоров'я в учнів професійно-технічних закладів: автореф. дис. ... д-ра пед. наук. [спец.] 13.00.07 – теорія і методика виховання; Ін-т пробл. виховання НАПН України. К., 2013. 36 с.
6. Круцевич, Т.Ю., Марченко, О.Ю. "Вікові відмінності самооцінки фізичного самосвідомості в школі. Гендерні аспекти", фізичне виховання, спорт і здоров'я в сучасному суспільстві: Збірник наукових праць Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, № 2 (38), 2017. С. 112-116.
7. Лебідь І. Цінності як категорія педагогічного дослідження. Рідна шк. 2006. № 2 С. 15-17.
8. Мудрик В.І., Леонов О.З., Мудрик І.В. Організаційно-методичні основи фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів : монографія.; За ред В.І. Мудрика. К.: Педагогічна думка, 2010. 192 с.
9. Оржеховська В.М. Педагогіка здорового способу життя: стратегія розвитку. Сучасний стан, напрямки та перспективи розвитку: матеріали V Міжнар. наук.-практ. конф. Х., 2007. Т. II. С. 187–196.
10. Павленко І.О. Підготовка студентів педагогічних вищих навчальних закладів до здоров'язбережувального навчання учнів загальноосвітніх шкіл. Педагогічні науки : теорія, історія, інноваційні технології: наук. журнал. Голов. ред. А.А. Сбруева. Суми: Вид-во СумДПУ ім. А.С. Макаренка, 2017.– Вип. 1 (65). С. – 107–116.
11. Старосельська Ю.І. Виховання відповідального ставлення до власного здоров'я студентів в умовах освітнього простору університету: автореф. дис. к. пед. н. / 13.00.07 – теорія та методика виховання. Харків, 2013. 18 с.
12. Стасюк Р.М., Лисенко О.В., Бойко В.М. Мотивація як детермінанта пізнавальної активності студентів ВНЗ в процесі фізичного виховання. Науковий часопис [Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова]. Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). 2016. Вип. 3. С. 121–123.
13. Harris, J. (2005), "Health – related exercise and physical education", Physical education, Essential issues, pp. 78-97.
14. Pavlenko Inna (2018). Professional training of the future teachers for use of health saving technologies in the educational process. EUROPEAN SCIENCE. Scientific journal. № 1. Podhajska. Pp. 76–83.

References:

1. Beseda N.N. (2010). Increasing readiness of teachers of a secondary school for the application of health-saving technologies. Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies. No. 1 (3) 364. pp. 363-369.
2. Bobrytska V.I. (2006). Formation of a healthy lifestyle for future teachers: monograph. Poltava: LLC "Polygraphic Center" Skitek ", 432 p.
3. Dubohai O.D. (2005). Learning in motion: Health-preserving pedagogical technologies in elementary school. K.: Publishing house "School World", 112 p.
4. Dudorova L.Yu. (2009). Pedagogical conditions for the formation of the need for a healthy way of life of future teachers in the process of physical education. (Ph.D. Thesis). Mykhaio Kotsiubynskyi VSPU. Vinnytsia. 206 p.
5. Ezhova O.O. (2013). Theoretical and methodical principles of formation of value attitude towards health at students of vocational and technical institutions: author's abstract. Inst. of education prob. NAPN of Ukraine. K., 36 p.
6. Krutsevych, T.Yu., Marchenko, O.Yu. (2017). "Age Differenced of Self-esteem of Physical Self in School. Gender Aspects", Physical Education, Sports and Health in Modern Society: Collected Scientific Papers of Lesya Ukrainka Eastern European National University, no. 2 (38), pp. 112-116.
7. Lebid I. Values as a category of pedagogical research. "Ridna Shkola". 2006. no. 2, pp. 15-17.
8. Mudrik V.I., Leonov O.Z., Mudrik I.V. (2010). Organizational-methodical bases of physical education of students of higher educational institutions: monograph. Ed. V.I. Mudrik. K.: Pedagogichna dumka. 192 p.
9. Orzhehovska V.M. (2007). Pedagogy of a healthy lifestyle: development strategy. Valeology: current state, trends and prospects of development: materials of V International. sci. pract. conf.. Kh., Vol. II. Pp. 187-196.
10. Pavlenko I.O. (2017). Preparation of students of pedagogical institutions of higher education for the healthcare-saving study of pupils of secondary schools. Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies: sciences. journal. Chief editor A.A. Sbruieva. Sumy: Pub. of A.S. Makarenko SumSPU, Iss. 1 (65). Pp. 107-116.
11. Staroselska Yu.I. (2013). Education of a responsible attitude towards the students' own health in the conditions of the educational space of the university: author's abstract. (Ph.D. Thesis). Kharkiv. 18 p.
12. Stasiuk R.M., Lysenko O.V., Boyko V.M. (2016). Motivation as a determinant of cognitive activity of students of higher educational institutions in the process of physical education. Scientific journal [M.P. Drahomanov National Pedagogical University] Series 15: Scientific and pedagogical problems of physical culture (physical culture and sports. Iss. 3. Pp. 121-123.
13. Harris, J. (2005), "Health – related exercise and physical education", Physical education, Essential issues, pp. 78-97.
14. Pavlenko Inna (2018). Professional training of the future teachers for use of health saving technologies in the educational process. EUROPEAN SCIENCE. Scientific journal. № 1. Podhajska. Pp. 76–83.
15. Pawlowski, C.S., Ergler, C., Tjørnhøj-J-Thomsen, T., Schipperijn, J. et al. (2015), "Like a soccer camp for

15. Pawlowski, C.S., Ergler, C., Tjørnhøj-Thomsen, T., Schipperijn, J. et al. (2015), "‘Like a soccer camp for boys’. A qualitative exploration of gendered activity patterns in children’s self-organized play during school recess", European Physical Education Review, Vol. 21, pp. 275–291.

boys’. A qualitative exploration of gendered activity patterns in children’s self-organized play during school recess", European Physical Education Review, Vol. 21, pp. 275–291.

DOI:

Відомості про авторів:

Скачедуб Н.М.; orcid.org/0000-0002-2249-4203; byyf1202@ukr.net; Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка, вул. Роменська, 87, Суми, 40000, Україна.

Прийменко Л.О.; orcid.org/0000-0002-7485-2295; byyf1202@ukr.net; Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка, вул. Роменська, 87, Суми, 40000, Україна.